

Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀπροσδιορίστως.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ. ἐτησία δεκατίη 12 ἑβδομάδας 6 τριημηνία 5 ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
διάφοροι καταγράψεις ὁ στοῖχος λεπτ. 25 — Δικαιοτική καταγράψεις λεπτ. 5
αἱ ἀπλήσεις εἰσὶν ἀπαραίτηται. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν Συντάτην τῆς
Ἐφημερίδος. « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » παρὰ τῷ Τυπογραφεῖῳ « Η ΗΧΩ. »

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
Τῇ 29 Μαρτίου 1875.

Γενικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἐὰν ῥῶψιν βλέμμα ἔταστικὸν ἐπὶ τῆς οκηνῆς τοῦ πανοράματος τῶν ἐθνῶν τῆς θρησκείας, ίδιᾳ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀμερικανικῆς ποικιλίας τοῦ μέρους τοῦ πολιτικοῦ ὄργανος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγροτικοῦ τῶν θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν, γῆτικῶν καὶ πολιτικῶν ἐρίδων, ἐμφυλίων συγκρύσεων καὶ αποραγμῶν, διάφορα καὶ ἀλλεπάλληλα συμπλέμενα ἀλλοιώσεων καὶ τροποποιήσεων τῆς κυκλοφορίας τῆς τοῦ ἔρωτος τῶν ἀνθρωπίνων δυντῶν ζωῆς παρονοσιάζον, εἰς οὓς ἀλλοιούσεις τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ανταρτικοῦ πνεύματος τοῦ καθ' οὓς αἰῶνος χάριν τῆς βίζιας τῶν κοινωνιῶν ἀναπλάσεως, ἡ μετα τῶν ἀλλων καὶ ἡ « Ἀναγέννησις » καὶ ὁ Φιλελεύθερος προονήγγειλαν διὰ ζώσης φωνῆς τῆς φεβρουαρίαν τοῦ 1848 ἐπαναστασεως τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

Ἐνθεν μὲν ἀναρριπτεῖται ἡ φλόξ τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας, ἐνθεν δὲ ἀνιδρύεται ὁ ἀνδρίας τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος, καὶ ἐνῷ ταῦτα σήμερον ἐπιτελοῦνται, τῇ ἐπαύριον, κατόπιν ἡ φαστείου ἐκπέμψεως, τ' αὐτὰ κατερευπούμενα ἀποτελοῦνται, ἀπὸ τοῦ μεσαύτερης τῆς τέφρας καὶ τῶν ἐρειπίων ταῦτα γενὴ ἀνθρωπάρια τῆς πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς ἐπιστήμης τοῦ πολιτικοῦ δι-

καίου, χάριν δῆθεν τῶν ἀναμορφώσεων τοῦ σφρυγοῦ, εἰς τὰς ἀλλοκότους καὶ ἀκυβερνήσους ὄρμας τῆς καρδίας των ἀλλως τε ὑπαίχοντα, τὸν μὲν τὸν τῶν μικτῶν, συνταχγματικὸν ἢ ουντηρητικών τοῦ κόμματος ἢ τῆς φατρίας ἐλευθεριῶν ἀναζητοῦσι πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐδραίωσιν ὅποιασδήποτε καταστάσεως ἢ ὅποιουδήποτε κράτους.

Ἄλλ' ἐνῷ τὰ τοπικὰ διηλογίην τοις δευτεραρχίαις, αἵτις καὶ τοις φύσεις καὶ ἔκρηξις τὴν κατάδυσιν τοῦ ἑδαφους τῆς χώρας τοιν ἐπιφέρουσα, ἀματε ἐξουδετεροῦσα τὰς ἐνεργειας των, μετανοὶ τὰ σχέδια αὐτῶν την εἴς ὀλοκλήρου αποτυχίαν τῶν ἀποδιδόντων εἰς τὴν σκληραγ καὶ ἀμείλικτον τῶν συμβεβηκότων είμαρμένην διό τοῦ πανδαμάτορος καὶ δὴ παμφάγου χρόνου αὐτομάτως διωσυρομένην.

Ἄλλ' ἔστι δίκης διφθαλμός, δι τὰ πάνυ οὐδὲρα, ἀνακράζει ἡ μηκρόσχημος μὲν, ἀλλὰ σύννους καὶ μετριοποθής Κεφαλληνίς ἡ τὴν Ἐξέγεροιν ἀείποτε εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καλοῦ ἀδελφικῶς προσκυλιοῦσα.

Ο καταχθόνιος δαιμῶν τῶν ὄλικῶν κατατήσεων ἀπὸ φόνου καὶ κακῶς ἐννοούμενον ἐγώσιμον τὴν πυρὰν τῆς διοχονοίς ὑποδαυλίζων, καθ' ἀ ἐκ τῶν ὄστρεων συνάγεται, ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς Ἐπιγείου Κολάσεως τὰ σῶτα τοῦ Οὐρανίου Πατάρα τοιούτου τοιούτου ναζαρεῖον καταπληγεῖ τὸ δέ διατητικόν.

ΙΠΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΕΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΒΑΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΣ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΘΟΛΙΚΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΩΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΒΑΣΙΟΥ
ΜΕΣΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

σιν παντὸς χειροῦ τῶν μέχρι τοῦδε γε-
νεμένων καταστρεφῶν καὶ δυνημέραι δι-
αδραματιζομένων πιώσεων ἐπὶ τοῦ αἱ
ματοφύστου πεδίου πυριφλεγοῦς ἀστρου.

·**Η Γαλλία** τῶν καταστροφῶν, ὅσσες
ἐπήνεγκεν ἡ τοῦ βοναπαρτισμοῦ δοξο-
μανία, μὴ λησμονοῦσα τὸ πορελθόν,
καταφέται τό παρόν καὶ τυφλοῖς ὅμ-
μωσι τρέχει ν ἀσπασθῇ τὸ μέλλον.

‘Η Γερμανία ἀνασκάπτει τὴν βάσιν
τῶν διαφνεστεψῶν τροπαίων τῆς ἵνα ἐκ
μηδενίση τὰς ὑπονόμους τοῦ ἀνέκαθεν
διαμαχομένου αὐτὴν Καθολικισμοῦ, ‘Η
’Ιταλία ἐπιχαίρουσα, διότι ἀπετίναξεν
ἐν μέρει τὸν ζυγὸν τοῦ παπισμοῦ, προ-
χωρεῖ μετὰ παλμῶν καὶ βαρυαλγῆς
εἰς τὸ ἔργον τῆς παγκόσμεως τῆς ἐ-
σωτερικῆς τῶν χρατῶν αὐτῆς συγχω-
νεύσεως καὶ ἐνότητος.

·Η ·Ι σ π α νία, καθ' ἀ διάσημος δη-
μοσιολόγος δι' ὄντως προφητικού πνεύ-
ματος αὐτολεξεὶ ἔγραφεν ἐν ἑτί 1869 « ἐκ
« τοῦ ληρώργυ τῆς δουλείας ἔξεγερ-
« θεῖσα κατέ τὸ σιγμα τῆς ἀνηπίδιας τῶν
« τυράννων ἀποφυσισσει να εἰσαλειψή,
« πλανάται καὶ οὐθίς, νέας καθ' ἕνα
« τῆς χαλκεύουσα ἀλύσεις κατήρτιει
« σύνταγμα καὶ ὅπαιτει βραζίλεο. »

Ἐπ' ἀληθείας ή Ἰσπανία ἔχαλκεος
τὰς ἀλύσεις ταύτας ἐναντίον τῆς.

‘Η βασιλεία τοῦ Ἀμεδαιοῦ, μετά τὴν ποχήν ἐκείνην καταρτισθεῖσα, ἐνουάγησε, ὀγηγέρθη προσωρινῶς ἡ Ἑγυμοκρατία, ἀλλὰ καὶ οὕτη ἔπειτα, παλινορθωθῆ ἡ βασιλεία ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Δόν Αλφόνσου, ἀλλὰ καὶ οὕτη ὑπὸ τοῦ Καρόλου καὶ τῶν δημοκρατικῶν καταπολεμουμένη, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπόστασιν καὶ μὲ δῆλην τὴν πρὸς τὸν κ. Βίσμαρκ καὶ τὸν Μακμάρον ἀπονεμήν τοῦ παρασήμου τοῦ γρυποῦ Δέρατος.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεγάλου ἀστραπι-
είους καὶ καταπληκτηκωτάτου τούτου
ὅργασμου τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀνατρα-
πῶν, τὰς ὅποιας χάριν συντομίας τρο-
χάσην διῆλθομεν, τὶ νὰ εἴπωμεν περὶ
τῆς μικρᾶς ἐλευθέρας (!) γωνίας
τῆς Ἐλλάδος, ἐνθα αἱ στιβάδες τῆς
χιόνος τοῦ λευχόφρονος Μαρτίου παρεμ-
ποδίζουν τὴν ἀπαρτίαν τῶν ἐστώτων
καὶ θερμαϊνομένων μὲλῶν τῆς
Βουλῆς αὐτῆς; . . .

ΔΙΑΦΟΡΑ

—ooo9ooo—

Χθές (15) περὶ τὴν Ζηνὸν μ. μ. συνῆλ-
θον εἰς τὸ βουλευτήριον πάντες οἱ τῆς συμ-
πολιτεύσεως βουλευταὶ, καὶ ἄλλους μὲν 93
καὶ ἄλλους δὲ ὀλιγότεροι. Εκφωνιθέντος δὲ
τοῦ ὄνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ ἀφ' οὗ ἐ-
γένετο ἔξηγησις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργέου,
ὅτι ἡ ἀπαρτία πρέπει να λογισθῇ ἐπὶ ξε-
τοτος ἀριθμοῦ βουλευτῶν, μὴ λογιζομένων
τὸν ἔξ· ἐκ τῆς Ἀττικῆς προεγκριμένων, ὡς
ἡ ἐκλογὴ ἡκυρώθη, ὁ προσωρινὸς πρέδρος
κ. Ρεβελιώτης ἐκάλετε τότε τε; μήπω
ὅρκισθέντας βουλευτὰς Κορινθίας, Ἀργους
Γρασας, Εὔρυτανίας, Νάξου, δέκα μέχρι ἔν-
δεκα τὸν ἀριθμὸν να ὅρκισθωσι καὶ οὗτοι.
Αλλ' οἱ βιουλευταὶ Ροντίρης ^{Λογιστήριον},
Ιερεπονης, Κατσιτη, Βορτέρης ^{πατέρα} ἄλλοι
τινὲς ἀντέστησαν κατὰ τῆς ὄρκοδοσίας, εἰ-
πόντες ὅτι ἔν δύνατον να ὅρκισθωσιν, μηδ
οὐσης νομίμου ἀπαρτίας ἐκ βουλευτῶν ἐννε-
νήκοντα ἔξ· καὶ ἀπεγώρησαν, ἔμειναν δὲ ἐν
τῷ βουλευτηρίῳ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν
ἀνωτέρω οἱ ἔως 85 λογιζόμενοι, οἵτινες
καὶ προέβησαν εἰς τὴν ὄρκοδοσίαν τῶν νεωστὶ^{τί}
ἐκλεγθέντων βουλευτῶν. Μετὰ τὸ διάβημα
τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν κλί-
ρωσιν τῶν τιμημάτων, ὡρίσθη δὲ καὶ ήγε-
ραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὄρκοτικοῦ προέδρου
ἡ αὐριον. Εἰς τοιούτον σημεῖον ἀπέληξε τὸ
ἐπατσούλου ἀπὸ τόσων ἥδη μηνῶν ἀντικει-
μενον τῆς ἀπαρτίας.

— 'Η Βουλὴ συνελθοῦσα κοὶ πίλιν, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος καρ. Γ. 'Ρεβελιώτης ἐξῆγησεν ὅτι οἱ παρόντες, 92 Βουλευταὶ ἀποτελοῦσι νόμιμον ἀπαρτίκαν, διότι, εἰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὅλων βουλευτῶν φθίνει μέχρι τῶν 190, δέον δούσις νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ταύτου 27 βουλευταῖς, ὃν οἱ θεσμοὶ εἶναι κενοὶ, εἴτε ἐξ ἀκυρώσεως τῶν ἐκλογῶν, εἴτε ἐξ ἄλλης οιασδήποτε αἰτίας, καὶ ὑπερτερούσιν οἱ παρόντες β.λευταὶ κα- τὰ 7.

‘Η ἐρμηνεία αὕτη τοῦ ποσεύδου, ὡς καὶ
ἡ πρότασί του εἰς τὸ ἀ πογυωθόη ἥ
Βουλὴ εἰς τὰς περιστέρων γραμμάτων, θεω-
ρουμένη ὡς ἀποτελούσα νόρην ἀπαρτίχε ἐκ
ιπνών τῶν 82 περούτων ἐγενέτων, πο-

εκάλεσεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ σκηνὰς λίγην
ὑποσαρέστους; διὰ φράσεων ἥκιστα εὐπρεπῶν,
καὶ κινημάτων μέχεσι ἀπογγωγήσεως δεκάδος
ὅλης βουλευτῶν.

Παρεπέμφθησαν ἀμέσως εἰς τὰ οἰκεῖα τη̄ μάρτυρα ἐλογιαὶ τῶν ἐποχὴῶν Κορινθίας—“Τίδρας—”Αργους—καὶ Σάμης—”Ἐξηλέγγονται αὐτοὶ ἀμέσως; — ”Ἐκηρύχθησαν κατεπείγουσκι, καὶ ἀνευ τυπώσεως τῆς ἐφ' ἔκάστης αὐτῶν ἐκθέσεως; — ”Εγίνεν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων — ”Ἐπεκυρώθησαν κατὰ σειρὰν πᾶσαι — σύτῳ δὲ ἐκ τῶν ἀναγνωρισθέντων, ὡς νομίμως ἐκλεγθέντωι βουλευτῶν προσκήνιον καὶ ὠρκισθησαν οἱ βουλευταὶ Γιουροῦκος, Κορδῆς (Κορινθίας), Δημ. Τσώκης (ἔξι Αργους), Γ. Δ. Βοΐλγαρης (ἔξι Τίδρας), Πάνος Μανωλίδης (ἔξι Εύρυτανίας) Δεστούνης, Ρόδοθεάτος καὶ Μακρῆς Φραγκισκάτος (Σάμης), ὡς καὶ δὲ ἐκ Νάξου Γκιλής. Δὲν ἀνεγύρισθη δὲ ἡ ἐκθεσις, ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ηλείας, ὡς μὴ συνελθόντος τοῦ οἰκείου τη̄ μάρτυρα πρὸς σύνταξιν αὐτῆς ἀνεβληθῇ δὲ διὰ τὴν γέζειν τη̄ συνεδρίασι.

γὰς τὰς ὁποῖας προεκβεύω πρὸ πολλοῦ, ὅτι ἡ μόνη δυσχέρεια εἰς τὴν ἐντελῆ καὶ ἀτροφιὴν ἐφραμμογόν τοῦ πλειεύματος εἶναι μικρὰ τις ἀτέλεια τῶν ὀργανικῶν νόμων. Εὔχομαι, κύριοι, αὐτὴν ἡ ἀτέλεια νὰ ἔκλεψῃ, διότι ἀγαθὸν τῆς πατρίδος εἶναι βεβαίον, Στίλουν προγραμμάτει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσέδρων καὶ γραμματεών.”

— ”Ο πρωθυπουργός παρκοτάς προχθὲς ἐνώπιον τοῦ Βουλεύου συνδιελέχθη μετὰ τῆς Α. Μ. ἐφ' ικανὴν ὥραν. Ἐπανακέμπτων δὲ οὐκαδὲ ἦν περιχρή, ὡς γράφουσι τὰ καθημερινὰ φύλλα.

— ”Ἐκ διαφόρων τηλεγραφημάτων τῆς Κυπερνήσιων, πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Νομάρχην, μαχθάνομεν ὅτι ἡ Βουλὴ προχωρεῖ εἰς τὰ βουλευτικὰ ἔργα τῆς ἀπροκόπτως.

— ”Ο ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καθοῦ μυρία ὅσαν ἔγραψεν ὁ τύπος, διέτοξε νὰ ἐνεργηθεῖσιν αἰστηραὶ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν θρη-

Τούτων γενομένων, καὶ ἀφοῦ ἀντιλλάγησαν διάφερα ὥμεται ἐκ μέρους βουλευτῶν τίνων, ικανῶν τραχεῖας καὶ λοιδοροῦ, ὀνεικώσαν τοῦ βουλευτηρίου δεκα ἐκ τῶν περίττων βουλευτῶν, οἱ ἔξης Ἀθ. Ροντήρης—Σπ. Αυγολοταΐδης—Α. Κατσαΐτης—Ιω. Ἀνεξάρτητος—Δ. Βολτέρας—Λ. Τσερτίδης—Ν. Ἀποστόλης—Γ. Κάγκας καὶ Χ. Βινδώρος—Δὲν νομίζομεν πρέπον ν' ἀναγράψωμεν αὐτολεξεῖ τὰ λεγόμενα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐσημιώσαμεν μόνον τὰ γενόμενα ὡς εἰόν τε μὲν πιστότερον, ἀλλὰ καὶ ὄντες τῶν περιττῶν καὶ ἀνδρῶν.

"Ηδη ή μὲν Βουλὴ κατάρτισε καὶ ἐκήρυξεν ἑαυτὴν ὡς φέρουσαν τὸν τύπον πλήρους καὶ νομίμου ἀπαρτίας, καὶ οὕτω θέλει προσθῆ ἀπροσκόπιως εἰς τα ἔργα αὐτῆς.

— Ἡ Βουλὴ συνῆλθεν καὶ γέθει, παρόντων
92 Βουλευτῶν. Ἐσυγκρίθησαν δὲ εἰς πρώτην
καὶ δευτέραν ἀνάγγωσιν ὅτι Νομοσχέδια εἴ-
χον μετεῖ ἐκκρεμῆ ἀπὸ τῆς παρέλθουσας
γυνόδου.

— Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιάζεται σέμερον ἐνώπιον τοῦ βραχιόνεω.

— Ἡ βασιλὴ συζητεῖ σήμερον τὸν προ-
πολογισμὸν του 1875 εὑρίσκετο πλέον 2000 πόστον τάξεως καὶ Π-
λησίας, ἐνεκα τῆς σφράγεται; κανοκαρίχες μετά

— Ο δριτείκος πρόεδρος της Βουλῆς γ.
Στ. Κασιμήτης καταρρέων τὴν ἔργων μετὰ
τὴν εκπομπὴν της εποιεῖται, αποτελούμε-
νος τὴν τοῦ θεοῦ βούλησθαι. Εὐγνωμογένε-
μῷ κύριῳ ἐπει τῇ μητρὶ την ὅποι-

— Τηλεγραφεῖται ἐκ Κοινωνικού πόλεως
πάλιν διαφωνία ἐπεγέρτησε μεταξύ των

οίκουμενικού Πατριάρχου καὶ τινων μελῶν τῆς Ιερᾶς Συνόδου διαδιδεται δὲ ὅτι προσεγώς ίσως παρατηθῇ ὁ Πατριάρχης.

— Γενική εὐχαριστησίς ἡκούσθη εἰς τὴν πόλιν μης ἐπὶ τῇ διεύθηση ἀδεια τοῦ εἰευθέρως Ιεροπρετεῖν τὸν Ιεράκιον Ιωάννην Χοϊδᾶν, τὸν ὥποιον ἡ συγχωρεμένη Ἐπισκοπική Ἐπιτροπὴ διὰ παράβασιν τινὰ ὡς εὐλογήσαντα γάμου μιᾷ συγχωρημένον πλια τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀργεῖσασα διὰ δέκα ἔτη καὶ προστιμήσασα εἰς τὴν πληρωμὴν δηστήλων 800. πέρυσι τὴν 25 Μαρτίου ἀπόφροσιν διὰ τὸ αὐστηρὸν τῆς ὥποιας ἐφροῦς δῆλη ἡ κοινωνία ἐιώ ἄλλοι πρὸς αὐτοῦ ἀμαρτήσαντες Ιεράς διὰ τοιούτου εἴδους εὐλογίας γάμου παρὰ τοῦ πρώτου ἀρχιερέως ἐπεδεύθησαν ἐκκλησιαστικῶς καὶ ἐπεικῶς οὐχὶ βανδαλικῶς ἐπὶ κατεξραφῇ μιᾶς οἰκογενειας. Η δὲ Ιερά Σύνεδος γνωρίζουσα τὰ πρόσωπα τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ πεθῆ αὐτῆς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων ἀπεδικίμασε καὶ τὴν ἀπόφροσιν ταύτην, καθὼς καὶ τόσας ἄλλας.

— Πολλὰ καὶ διάφορα παράπονα διαδίδονται καὶ ἐκάστην καὶ λέγονται κατὰ τοῦ Καλογέρου τὸν ὥποιον ὁ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν πρὸς σελάθεν εἰς Ἀθήνας ὡς γρηγματέα του προρυζομένον ἐκ Κωνσταντινούπολεως ἐκεῖθεν ἐπ Κεούσας καὶ εἰς Κέρκυραν ἐκ Αγίουποιον οἱ διαδόσεις αὐται καὶ τὰ λεγόμενα περιστρεφόντας εἰς τὰς ἐνέργειας του ἐν ἀγροίᾳ τοῦ Ἀρχιερέως περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, τῶν παύσεων καὶ διοδισμῶν καὶ καταγινόμενον μετ' ἄλλου τινος εἰς δωροδοκίας διαφόρων εἰδῶν καὶ γρηγματικῶν δόσεων συστατινῶν εἰς πάσιτας τὴν κατοικιαν του καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ εὐχριστήσῃ τοὺς ἐν διαφορομένους εἰς τὰ αἰτήματά των, διατηρῆ κρυψίας συνονόησεις Ἕγουμένων καὶ Οἰκονόμων, ἀνόμως διορισθέτων παρὰ τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ συμβουλῶν μα-ανηρισκῶν συμβουλίων κτλ. αἵτινα διὰ τὸ ὥποιον ὁ Ἀρχιερεὺς περιφερόμενος εἰς τὰς Μονᾶς Ἀγίου Ἀνδρέου, Στριώ καὶ Ἀγίου Γερασίμου, δὲν εὔπικε τοὺς ληστὰς, ὃκους κατοικοῦν εἰς τὰ Μοναστήρια, κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ παπᾶ Δημητρίου Μητάκην περὶ ής ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν ἔκκαιε λόγον ἄλλοτε.

Τα τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρεπόλικα διαδίδωνται καὶ λεγονται τὰ ὥποικην ἐνοχηποιῶν τὸν ἀρχιερέα ἐδὲ δὲν φέρει διάρθρωσιν εἰς τὴν πορείαν τοῦ Γραμματέως. Πόλιν περιστοτερον ὅποι φάνεται ὁ Ἀρχιερεὺς θέλει νὰ καμνει ἐκεινοι δέκα εἰνα ωροτον εἰς τὴν κητωνίαν ἐνδέκα τον ποιητον καταστηται τὸ έιαγγειν.

‘Ο Κύριος Καλόγερος γνωστοὶ ὅτι ἂν ἔχοντος ἀληθείας ταῦτα, πάσαν βλάπτεται ψυχικῶς καὶ συμπατικῶς καὶ ὅπόταν ἐτ Κερκόσα κατετάχθη εἰς τοὺς βεθμούς τῆς καλογερικῆς καὶ ἕγινε Σταυροφόρος πόσα ἔταξε καὶ ὑποσχέθη ἐρώπιον τῇ Ἐκάριος τοῦ Κυρίου Πατρὸς Ιησοῦ Χριστοῦ, ὥστε κατά τὰ κητάπια αὐτὰ δέρ τοι εἰκοι συγγωρημένοι νὰ ἐκγαταβοῖει εἰς τὸν λόγον καὶ νὰ γινεται σκάνδαλον ἐνῷ ἀλλους τοιστους ὁ Ἀρχιερεὺς διὰ χωροφυλάκων, καίτοι βιούντες εἰς Μονάς τοὺς μεταβεντες εἰς ἀλλους ἐκνύμως. Εἰς τὸ ἐργομενον θέλομεν καταγωρήσει δικ περι αὐτου ἐγγραψει η « Ἐξέγερσις »

— Τα δρονοκάτσικα παροπονοῦνται ἐναντιον τῶν σφαγέων αὐτῶν (μαγγελαρέων) διότι μολις γεννηθῶσι δὲν φθάνωσιν νὰ διαπνεύσωσι τον ἀέρα των, διότι τὰ δυσυχῆ πωλεύμενα η κλεπτόμενα παρὰ τῶν ποιμένων των εἰς τοὺς σφαγεῖς ἀμέσως οὗτοι τὰ σφάζωσι ἀνηγέως, καὶ ἐνεκα τούτου δὲν ζυγίζουν πλέον τὰς μιᾶς η δύο λίτρας, καὶ οὐ μόνον εἶναι ὀμάρτημα διὰ τὴν πρόωρον σφαγὴν των, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβῇ εἰς τὴν ψυχίαν, διότι ἀλλο δὲν εἶναι παρὰ να τοι, κατα καταλαβαι δικαιούσιος οὐδεὶς δικαιούταται, νῷ ἀπαγορεύση τοῦ λαίπεον εἰς τοὺς σφαγεῖς, νὰ σφάζωσι τὰ δρονοκάτσικα τόσον μικρά, εἰμὴ δόποταν θύειε ζυγίζουν 15 δια 20 λίτρας, καθότι τότε οὔτε καὶ αὐτὰ παροπονοῦνται διη ἀνηγέως σφάζονται πρόωρως καὶ δὲν φθάνουσιν νὰ γενθῶσι οὔτε ἐν χόρτον τῆς γῆς, ἀλλ' οὔτε οὐσο βλάπτουσι κατ ή μᾶς τρόγοντες γά τους αντιάρνιον ατσικα, ἐλπίζωμεν οι: τὸ διάφορον τοῦτο δὲν θέλει τὸ πόρωσιν ὡς ἀστεῖον.

— Ηληροφορούμεθα διη τὸ παρειθέν Σεβαστον ητον η δικη εἰς τα δικαστήρια τῶν δύο ἀποκυθέντων μαθητῶν τῆς Φιλαρμονικῆς Φωτ. Βοντιταίανου καὶ Η. Παγλικι, τοὺς ὥποιους κράζῃ ἡ επιτροπή δικων πληρώσοσι τὰ διδακτρια τῆς μαθησέως των, ἀκατερούμεν νὰ ιδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα διὰ νὰ ἐπιστέλθωμεν.

